

činil? Ale woni wótrišo wołachu prajicy: Křižowany budź!

24. Pilatus widźawši, zo ničo njedospěje, ale zo hara přiběra, wza wodu, wumy sebi rucy před ludom, prajo: Njewinowaty sym na krewi tutoho sprawného; wy so hladajće.

25. A wotmołwjejo džeše wšitkón lud: Jeho krej (přińdź) na nas a na naše džěcí!*

26. Tuž pušći jim Barabbasa. Jězusa pak šwikaneho* poda jim, zo by křižowany byl.

27. Na to wzachu bohutowi wojacy Jězusa do sudnicy a zhromadźichu před nim cyłu kohortu,*

Mark. 15, 16; Ps. 21, 17.

28. A wuslěkawši jeho wodžechu jeho z purpurowym* plašćom,

29. A spletši krónu z ćerni stajichu ju na jeho hłowu, a dachu jemu sćinu do prawicy, a poklakujcy před nim wusměšachu jeho, prajicy: Budź postrowjeny, kralo Židow.

Jan. 19, 2.

30. A pluwajcy na njeho, wzachu sćinu, a bijachu jeho na hłowu.

31. A hdyž běchu jeho wusměšeli, slečechu jemu plašć, a woblečechu jeho z jeho drastu; a wjedžechu jeho, zo bychu jeho křižowali.

32. Ducey won pak nadeńdžechu Cyrenejskeho čłowjeka z mjenom Symana; toho přinućichu, zo by jeho křiž njesl.*

Mark. 15, 21; Luk. 23, 26.

33. A přińdžechu na městno, kotrež rěka Golgotha, štož je: nopowe město.

Mark. 15, 22; Luk. 23, 33; Jan. 19, 17.

34. A dachu jemu wino pić ze žolčom změšane; a hdyž bě woptał, nočeyše pić.*

35. Hdyž pak běchu jeho křižowali,

rozdžělichu jeho drastu, wo nju lós mjetajcy, zo by so dopjelnilo, štož bu prajene přez profetu, kiž praji: „Rozdžělichu mjez sobu moju drastu, a wo moju suknu mjetachu lós.“ Mark. 15, 24; Luk. 23, 34; Jan. 19, 23.

36. A sedźicy stražowachu jeho.

37. A přibichu nad jeho hłowu jeho winu napisanu: Tutón je Jězusa, kral Židow.

38. Tehdy buštaj z nim křižowanaj dwaj rubježnikaj, jedyn na prawicy a druhu na lěwicy.

39. Kotřiž pak nimo khodžachu, hanjachu jeho, z hłowu wijcy,

40. A prajicy: Aj, kotryž torhaš templ Boži, a za tři dny jón zaso twariš, pomhaj sebi samomu; sy-li Syn Boži, zlěz ze křiža.*

Jan. 2, 19.

41. Podobnje tež wyšši měšnicy z pisamawučenyimi a staršimi wusměšujcy jeho prajachu:

42. Druhim je pomhał, sebi samomu njemóže pomhać; je-li kral israelski, njech zlěze nětk ze křiža, a chcemy jemu wěrić;

Jan. 2, 18; Ps. 21, 9.

43. Dowěřil je so na Boha; njech jeho nětko wuswobodźi, je-li jemu luby; přetož wón rjekny: Sym Syn Boži.

44. To same pak wumjetowaštaj jemu tež rubježnikaj, kotrajž běštaj z nim křižowanaj.

45. Wot šesteje hodžiny pak bu éma na cylej zemi hač do džewjateje hodžiny.*

46. A wokolo džewjateje hodžiny zawola Jězusa z wulkim hłosom prajo: Eli, Eli, lamma sabakthani? to je: Mój Božo, mój Božo, přeco sy mje wopušćil? Ps. 21, 2.

47. Někotři pak, kotřiž tam stojachu a to slyšachu, prajachu: Wón Eliasa woła.

25. Khostanja za krej, hdy by njewinowaty był, njech přińdže na nas a na našich potomnikow. Z tym so zaslepjeny židowski lud sam wotsudzi, a Bože khostanje na so sćahny, kotrež je woprawdže w krótkim přišlo. — 26. Kotřiž běchu ke křižowanju wotsudženi, buchu najprjedy šwikani. — 27. Romska kohorta měješe wokolo 600 mužů. Pola Romskeho mějachu wojacy k smjerći wotsudženyh wotprawjeć. — 28. Dokelž běchu slyšeli, zo je so za krala wudawał; purpurowy plašć bě wuznamjenjaca kralowska drasta. — 32. Kiž bě z města Cyrene rodženy, najskerje potajny Jězususowy wučownik. — 34. Po Marku z myru, kotraž, jako tež žolč, wino hórke sćini. Bě napoj, kotryž wopojaj a so tym podawaše, kotřiž mějachu so wotprawjeć, zo njebychu bolosć tak jara čuli. — 40. t. r. dopokazaj, zo sy Syn Boži. — 45. t. j. wot połdnja hač do třećeje hodžiny.